

ÚI - SOI, Kancelária ÚR Bratislava	
číslo:	29. 06. 2012
číslo:	1143/99/2010
Pril.:	163/2/10 29/10

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
 dňa ..... 19. 7. 2012 .....
 a vykonateľnosť dňa .....
 Krajský súd v Bratislave
 dňa ..... 13. 8. 2012 .....

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Puchelovej a členiek senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a JUDr. Renáty Janákovéj, v právnej veci žalobcu: **SMART Capital a.s.**, Zámocká 30, Bratislava, IČO: 43906915, zastúpenej JUDr. Alan Strelák, advokát, Viedenská cesta 5, Bratislava proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0513/99/2010 zo dňa 27.9.2010, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 9.11.2010 sa žalobca domáhal postupom podľa druhej hlavy piatej časti OSP preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27.9.2010 č. SK/0513/99/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre bratislavský kraj č. U/1042/01/2009 zo dňa 7.4.2010. V žalobe uviedol, že nespochybňuje ani sa nebráni uplatňovaniu zákona o spotrebiteľských úveroch ako osobitného právneho predpisu na kontrolované zmluvy. Predmetný zákon ani vykonávací právny predpis nedefinujú pojem odplata, preto by sa mal subsidiárne použiť lex generalis, ktorým je obchodný zákonník a jeho ustanovenia k zmluve o úvere. Podľa jeho názoru sú pojmy RPMN (ročná percentuálna miera nákladov), celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, odplata, správnym orgánom vykladané účelovo. Na výpočet RPMN je v prílohe č. 1 k zákonu o spotrebiteľských úveroch stanovený vzorec, ktorého výsledkom je

RPMN a nie odplata. V jednotlivých zmluvách je zase jasne vyčíslená výška odplaty, ktorú správny orgán a to napriek opakovaným námietkam žalobcu nebral do úvahy. Pojem RPMN a odplata sú dva rozdielne pojmy. V konkrétnych posudzovaných prípadoch bola výška odplaty stanovená tak, že neprekračovala maximálnu výšku odplaty ustanovenú nariadením vlády č. 238/2008 Z.z., čo žalobca demonštroval jednotlivými výpočtami uvedenými v samotnej žalobe. Odvolací orgán sa podľa názoru žalobcu vôbec nevysporiadal s námietkami žalobcu. Vo svojich vyjadreniach zamieňal pojmy RPMN, odplata a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, pričom sa neodvolával na žiadne relevantné právne predpisy. Napadnuté rozhodnutie považuje žalobca za nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto navrhuje zrušenie predmetného rozhodnutia žalovaného.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.12.2010, navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že námietky žalobcu v nej uvádzané považuje za neodôvodnené, nemajúce právnu oporu v zákone a právne irelevantné. Zastáva názor, že z výpočtov prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevýšila výšku stanovenú nariadením vlády. Záver o porušení ustanovenia § 3 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch preto naďalej považuje žalovaný za správny. S ohľadom na vtedy platné znenie § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru v prípade 4 spotrebiteľských zmlúv o úvere prevyšovala sumu, ktorá zodpovedala dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pojem RPMN ako aj jeho spôsob výpočtu stanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch, pojem odplata používa nariadenie vlády č. 328/2008 Z.z., ktoré ho však bližšie nedefinuje, len určuje maximálnu výšku, ktorú by odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nemala presiahnuť. Uvedené ešte podľa žalovaného nezakladá opodstatnenosť požiadavke žalobcu na výklad pojmu odplata podľa príslušných ustanovení obchodného zákonníka. Na právne vzťahy založené predmetnými zmluvami sa uplatňuje zákon o spotrebiteľských úveroch ako osobitný právny predpis. Hoci pojem odplata výslovne používa obchodný zákonník v § 499, táto skutočnosť nie je podľa názoru žalovaného podstatná pre posúdenie veci. V prípade spotrebiteľských úverov totiž zákonodarca zvolil vyjadrenie odplaty cez RPMN, ktorá zohľadňuje tak úroky, ako aj poplatky, dokonca aj splácanie úveru a ktorá je bližšie definovaná spolu so spôsobom výpočtu v zákone o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a administratívnymi predpismi. V intenciách citovaného ust. § 244 ods. 1 OSP súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového orgánu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Súd rozhodol vo veci v zmysle ust. § 250f ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 26.4.2012, nakoľko účastníci konania s takýmto postupom súhlasili.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že dňa 6.8.2009 bola inšpektormi SOI vykonaná kontrola v sídle spoločnosti SMART Capital a.s., Bratislava, pri ktorej bolo zistené, že v prípade 4 kontrolovaných zmlúv o spotrebiteľskom úvere uzatvorených po 1.7.2008 prevýšila odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru výšku ustanovenú nariadením vlády. Dňa 17.2.2010 bolo vydané Oznámenie o začatí správneho konania, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 22.2.2010. Dňa 7.4.2010 bolo vydané rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre bratislavský kraj, č. U/1042/01/2009 o uložení pokuty 1.500,- € za porušenie § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Proti prvostupňovému rozhodnutiu o uložení pokuty podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že aj v napadnutom rozhodnutí správny orgán zastáva názor, že RPMN a odplata sú 2 nezameniteľné pojmy. Uvedené stanovisko je podľa žalobcu kľúčové pri určovaní výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Zákon č. 258/2001 Z.z. v § 2 písm. d) ustanovuje, čo sa rozumie na účely zákona ročnou percentuálnou mierou nákladov, zároveň však stanovuje, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prekročiť výšku ustanovenú nariadením vlády, ďalej pojem odplata nedefinuje. V platných právnych predpisoch sa však pojem odplata vyskytuje v § 499 zákona č. 513/1991 Zb. Z toho by malo vyplývať, že pojmy RPMN a odplata sú dva rozdielne pojmy. Citované nariadenie vlády stanovuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru a nie maximálnu výšku RPMN pri poskytnutom spotrebiteľskom úvere. Správny orgán svoje výpočty nijakým relevantným výpočtom nepredložil, pričom podľa výpočtu žalobcov nebola prekročená maximálna výška odplaty. Uloženie pokuty považuje žalobca za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca, aby odvolací orgán zrušil prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu. Prvostupňový správny orgán o odolaní nerozhodol a tak ho v zmysle § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. predložil spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu. Žalovaný správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán rozhodoval v súlade so zákonom, a preto odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru:

1/ sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2/ poplatkoch, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru, alebo kúpnej ceny služieb,

3/ poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie týchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4/ členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5/ poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti

spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, alebo je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom, ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku stanovenú nariadením vlády.

Podľa § 499 zákona č. 513/1991 Zb. za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

V danom prípade súd po preskúmaní oboch napadnutých správnych rozhodnutí dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Stotožnil sa s názorom, ako prvostupňového tak i odvolacieho správneho orgánu. Konanie žalobcu bolo správne kvalifikované ako porušenie ust. § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7 a ods. 2 zákona a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

Pojem RPMN ako aj jeho spôsob výpočtu stanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch, pojem odplata používa nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z., ktoré ho však bližšie nedefinuje, len určuje maximálnu výšku, ktorú by odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nemala presiahnuť. Súd poukazuje, že so spotrebiteľmi boli vo všetkých 4 prípadoch dojednané zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré majú charakter spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na právne vzťahy založené predmetnými zmluvami sa uplatňuje zákon o spotrebiteľských úveroch ako osobitný právny predpis. V prípade spotrebiteľských úverov zákonodarca zvolil vyjadrenie odplaty cez RPMN (ročnú percentuálnu mieru nákladov), ktorá zohľadňuje tak úroky, ako aj poplatky dokonca aj splácanie úveru a ktorá je bližšie definovaná spolu so spôsobom výpočtu v zákone o spotrebiteľských úveroch. Pri výpočte údaju o RPMN sa vychádza z celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, preto musí RPMN zahŕňať v sebe prvky, ktoré tvoria celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa názoru súdu výpočty výšky odplaty tak, ako to urobil žalobca, nerešpektujú osobitnú právnu úpravu vyplývajúcu zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj o RPMN v prípade spotrebiteľských úverov možno hovoriť v tomto prípade aj o odplate, je pre spotrebiteľa indikátorom výhodnosti úveru a pre správny orgán hodnotou, na základe ktorej môže preveriť, či spotrebiteľom ponúkané a poskytnuté spotrebiteľské úvery nie sú pre spotrebiteľov nevýhodnejšie, ako pripúšťajú platné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Súd mal za to, že konajúci správny orgán

ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia, naopak jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní.

Preskúmaním napadnutých rozhodnutí súd potom nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili v prospech žalobcu. Rozhodnutia boli vydané v súlade s právnymi predpismi na vec sa vzťahujúcimi, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahujú zákonom predpísané náležitosti.

Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú opodstatnené. Stotožniac sa s právnym posúdením veci správnym orgánom, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

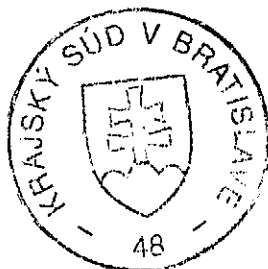
O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, právo na náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne, dvojmo.
Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.).
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).
Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/ O.s.p.);
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Bratislave, dňa 26.4.2012

Za správnosť vyhotovenia:
Dana Macejáková

JUDr. Nora Puchelová
predsedníčka senátu